



SENMANARI HUMORISTICH Y SATIRICH DE BONA MENA

DONARÀ LLISSONS CADA DISSAPTE

Se trobarà en tots los kioscos y demás llochs de venta de periódichs

Número solt: 5 céntims; número atrassat: 10 céntims

SUSCRIPCIÓ

En Barcelona: semestre, 2 pesetas
 » » un any, 3 »

En provincias: semestre, 2'50 pesetas
 » » un any, 4'00 »

Extranger: semestre, 3 pesetas

Administració: Fontanella, 5, entressol, 1.^a — La correspondencia al Administrador

ECOS DE LA PREMPSA

(LAS NOTICIAS)



Per lo que pugui succehi, los carlins están així.

(EL BRUSI)



Pro, segons informes bons, están fets uns tocassons.

(EL NOTICIERO)



Mes, 'l diputat per Sueca diu que tot es xarrameca.

(LA PUBLICIDAD)



Pro, l' Ortiz ha assegurat que 'ls carlins ja s' han alsat.

Tot quant se fassi per enlayrar son nom es *porch*, dich, es poch.

¡Quánt no li tenen que agrahir las mares, á las que, en Sagasta torna 'ls fills, ab set pessetas al mes, si venen esgarrats!

¡Set pessetas y 'l fill manco! ¡Tira peixet!

¡Quánt no li té que agrahir la Patria, al veures com lo gall de Morón, sense colonias, y ab lo lleó que instintivament li fuig del escut, com si s' aburrís!

¡Sense colonias y ab lo lliberalisme! ¡Jo 't floch, quina ganga!

¡No vehuen com ara mateix som l' enveja de las nacions europeas, que 'ns miran y 's rascan lo cap com dihent: *no ho entench!*

¡No vehuen com devant nostre, apareix tan hermosa, la potencia *Vall d' Andorra!* (Perque devant nostre hem de confessar que es una potencia!)

¡Qu' es al costat d'en Sagasta, la colossal figura d'en Cisneros?

Res, ó casi res, val més ell sol, que *sis.... neros* ¡ja ho crech! ¿D. Cristófol va descobrir un mon? Donchs ell ha descubert la manera de fer la mosca á tota Espanya, y n'ha sortit ab la seva.

Jo no sé ahont s' está aquest home quan las Corts están tancada: ¿si sembla que la *cort* es feta per ell... y per en Mac-Kinley!

Sagasta fóra la més llegal gloria de qualsevol país, que no fos tan desagahit com lo nostre. ¡Es tan bó, tan bó.... quina pell per un tan.... bó! ¡Ha fet tan bé á Espanya, que tot lo poble es un *bé!*

May me cansaria de cantar y de contar las hassanyas y fatigas d' aquest héroe de la Santa Llibertat, pero com temo ser pesat, faig aquí punt filipino, y passo endevant.

* *

¡La pau! Innumerables son las ventatjas que 'ns porta la pau.

Sols los carlinots no ho volen veurer.

En primer lloch, encar que 's perdin las colonias, se salvan los principis, los que junt ab la sopa y las posturas s' han de menjar los fills del progrés. ¡Y s' ho menjarán!

En segont lloch, dona probas de la generositat espanyola, sens igual en l' Univers. Aixó de donarlos Cuba, Puerto-Rico, Filipinas, y tot lo que han cregut prudent demanar, no ho fá ningú més que nosaltres. ¿Y 's pensan que no val res aixó?

¡No 't dich tinya!

Además, d' aquest modo hem lograt *fer veurer las estrellas....* nortamericanas als cafes insurrectes de la manigua. *Y váyase lo uno por lo otro.*

¿Qué n' habíam de fer de Cuba? Total ens donava café, tabaco y sucre, pero, en cambi era molt lluny. ¿Puerto Rico? ¡Bah, home, bah! ¿Filipinas? ¡Ni volem las pessetas.....!

Tot, creguim, tot son manías; tot son romansos.

La cuestió es la menjadora, á ella convé salvar.

Y ella s' ha salvat; donchs ¡qué voleu més!

¿Qué? ¿Que 'ns han cremat los barcos? També 'ls va cremar Hernán Cortés. ¿Que s' han perdut 100.000 homes? ¡es clar! las balas no son de sucre. ¿Que 'ns ha costat 1.700 y pico (y truco) de millons la festa? ¡Alabat siga Deu!

Tot se pot donar per ben empleat; ¿y la pau que no val res?

La lástima es que no'ns vulguin los nou ministres, que també 'ls els donariam. ¡Prou, prou, y á mitat de preu!

Aixó del honor, de l' honra, de la dignitat, del decoro, de tot aixó no 'n menjem. Son paraulas bonicoyas, pero que no fan per casa.

¡Ja ha passat aquell temps!

Ara 's va al grá; la palla pe 'ls altres.

Vostés me dirán ¿y la gana del país?

Veuran; lo país, si té gana, que menji llibertat. Me sembla que 'n pot estar ben fart de la llibertat. Per aixó varem fer la revolució jay, carat! ¿y donchs que no val res la sanch ab séba dels mártirs de Luchana?

Y 'l progrés, y 'ls drets individuals, y las garantías constitucionals, y la llibertat de asociació, de pensamiento, d' imprenta, etc., etc? ¡Vostés son insaciables!

¡Menjin llibertat, que tart ó d' hora ja 's reventarán!

L' home es *llibre* y la dona *llibreta*.

¿No tenen pllassas de toros, cafes cantants, y demás centros d' ilustració?

¡Encara 'm farán riure!

La pau es pe 'ls homens de ciencia, de talent. Ells ho entenen, ells van á caball; los burros hem d' anar á peu, y portar la carga. ¡Per aixó som burros!

¿Que la llibertat 'ns surt cara, y la pau també?

“*Sarna con gusto no pica*” dihuen los castellans.

Ab la pau, 'ns ha vingut la tranquilat á Espanya. Ara se suprimirá lo Ministeri d' Ultramar. ¡Per lo que n' hem de fer....! Sols per las Balears, no cal pagar un ministre

Lo de Marina, també anirá fora. ¡Y tot son econo.... suyas!

¡Per un puesto ú altre s' ha de comensar!

Y no tenint barcos ¿qué n' hem de fer del ministeri mariner?

Si no que 'l conservessin per la “*Marina*” d' Arrieta....

(¡Feste la consonant, que fora cara!)

Ja sento algú que diu: ¿que 'n farem de 142 generals de mar, y 657 de terra? ¡Farán de cós.... d' exércit.

Tot se necessita. Además com tots son pllassas montadas, s' omplirán de caballs. Y tot es afavorir á la producció nacional.

Y aquí acabo. Sería molt llarch, y no convé. Hi ha més días que llangonissas.

Un altre día continuarem parlant d' aquets assumtos d' actualitat, y entre tant Deu vos ampari á tots.

Y á mí que no m deixi.

ROGER DE LLURIA.

ELS ESPOLSADORS

D' aquest *moble* tan senzill cantar jo vull las ventatjes y 'm trobo que no tinch brill; Musas qu' inspireu al grill, inspireume gays imatjes.

¿Cóm se fá? ¿qué tich de dir? ¿que 's compón de tusta y roba? creguin, qu' ans qu' aixís patir preferiria enaltir un tall de.... bou á la doba.

¡Ah! ja sento la veuheta de las Musas que m' inspiran, y propet de la orelleta van contantme una coseta que ja tots saber deliran.

Y com qu' estich *inspirat* comensaré donchs, ma tasca, fent un relato acabat de lo qu' ellas m' han contat del *moble* aquest, que tan trasca.

Condeixebles, escolteu; lectors pareu las orelles, que ab gaubansa sentireu á las musas del cor meu, sens ni mouer las parpellas.

Y veureu si allá al Parnás aquest *moble* be coneixen; ficeseu y pareu lo.... nas, puig demostra que 'n fan cas quant d' eix modo l' enalteixen.

Un bastó tornejadet y ben pulit, com de fira; en un cap un foradet, que s' hi passa un cordonet per penjarho á una cadira.

L' altre cap, pro.... ja ho sabeu; no cal pas que jo hu espliqui; tots de sobres coneixeu semblant *moble* y el toqueu; ¿que 'n trech donchs que m' hi capfiqui?

Sempre 'l tocan mans molt finas que li fan fer mil fatichs, y brandantlo y fent joguinas, treu la pols y las trenyinas de los mobles nous y antichs.

Si n' es *moble* dels perfectes, prou qu' ho saben mos lectors; es un *eyna* sens defectes que pe'ls seus destins y objectes, ne dihem *espolsadors*.

Els uns, portan *cabellera* qu' es de roba, ó de paper; y altres, los bons de primera, la rumbejan ab fatlera sent de *panyo* verdader.

Y si aquets que son de roba solen treurer be la pols, ne sé d' altres, que fan prova tot deixant la *pell*, com nova, y aplanant lo gep de molts.

Per fer caure la cissanya d' un *vell roure* que jo sé, ans que corre la guadanya, maneجات ab molta manya los *espolsadors*, van bé.

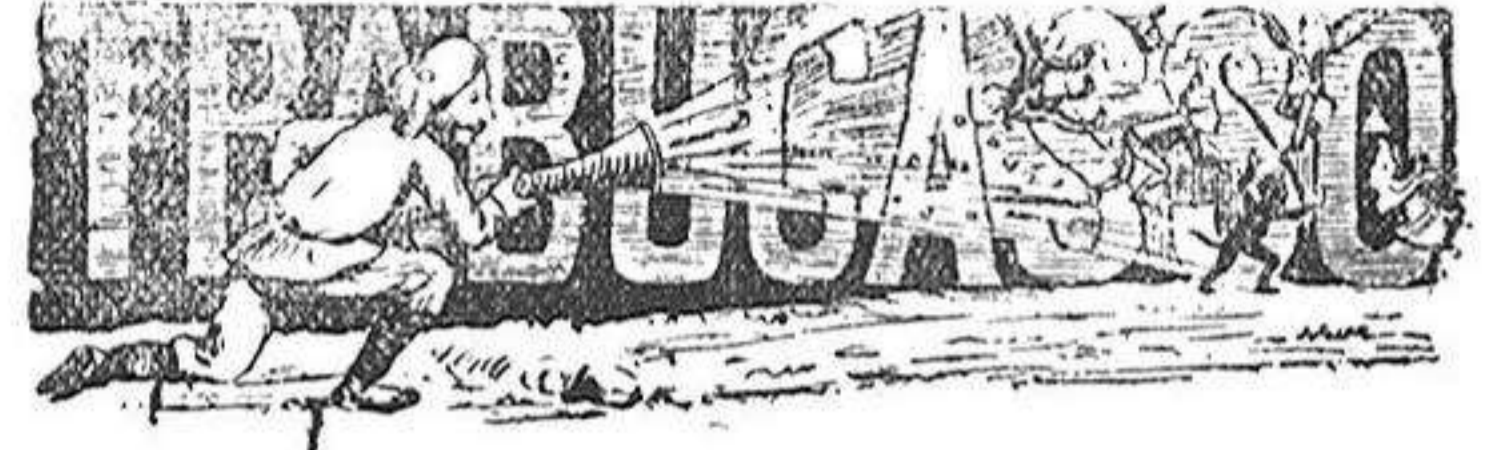
Pro no *espolsadors* de panyo ni molt menos, de paper; tals materias no fan nyanyo; tenen de ser, y no enganyo, de cuyro; pro bó y sencer,

Es susbtancia que no 's dona, sempre fitbla qu' es un gust, y allí hont *cau*, deix marca bona; quant *somriu* sols una estona, prompte 'ns causa un fort *disgust*.

Aquets, son los que convenen per la *scma* lliberal; pe'ls que l' *olla* tant remenan y en tal *feyna* s' entretenen per xuclarnos l' últim ral.

Vingu ferms *espolsadors* pera *espolsar* tal malura, y *acabant* los vils traidors clamarán los nostres cors: ¡mória la rassa perjura!

PEPET DE LAS POMAS.



Irregularitats y.... tupinadas ab guerras á desdíd, miseria y plany; á dins, *setze* partidas.... *esquerdadas* y una irrissoria *pau* qu' es un engany. ¿Voleu més contratemp y més falsías? ¿voleu més amohinos, espanyols? sofrir no 's poden ja tals traidorias, ni hi ha terrabastall de més bemols.

Be diu Don Serafi.

Aixó, dins d' aquest any, ha de mori.

L' AUCELL VILANOVI.

¡POBRETA!

¡Mireula!

¡Ahir, rica, gran y poderosa!

¡Avuy, abatuda pe'l gran cúmulo de desprecis y deshonras que li han proporcionat fills espurs!

¡A quant tristas reflexions ens conduheix l' estat actual de nostra desventurada patria!

Ahir, mentres Monarcas de cor noble y brau se desvetllavan en proporcionar á la heroica Matrona honor y grandesas, disfrutava aquesta de sólida alegría y sens fi de benhauransas, sent sempre l' enveja de las demás nacions, que la temían y respectavan com á primera potencia del mon.

Las lleys sabias, mantenían íntegrament lo suau domini de son vast imperi, y una dolsa armonía preludiaba las vespres de novas victorias y gegantinas conquistas en llunyans confins.

Tot eran cántichs y lloansas al geni espanyol, que feya enérgich y temut á aquest gran poble, y no hi hagué may traydor que 's quedés sens cástich.

Llavors s' enaltía y premiava al bé, qu' es la virtut, y 's perseguía y castigava al mal, qu' es lo vici, l' abort del avern. Y com que 'l Monarca era 'l primer en donar bon exemple de virilitat y energía, de aquí que sos vassalls fossen sempre pur mirall de valor, abnegació y sabiesa; puig tots, ja ab las armas, arts ó ciencias, donaren á sa patria jorns de gloria, civilisació y grandesas.

Lo resplandent sol del verdader progrés, il·luminava al mon enter, ja que nostre preuhat domini s' extenia per tot l' univers; y sols, tan sols una Religió pura y veritable com ho es la Católica, unificaba tots los pensamientos, accions y voluntats.

¡Quánt dols havia d' ésser lo viure per tots los espanyols!

Mes avuy, ¿qué 'ns resta ja d'aquella veritable justicia, magnificencia y grandesas, sinó tristas despullas y tendres é instructius recorts?

Y, ¿debem quedar estacionats y crusats de brassos, els bons patricis, íntegros defensors de las Tradicions Santas, devant de tanta miseria y baixesa?

¿No es deber nostre acudir á la palestra en defensa dels Sants Drets y Justicia, vilment profanats?

¿Quí de nosaltres podrá permaneixen impassible, devant de tanta degradació y ruina?

Ajuntemnos tots els bons espanyols baix la sombra vivificadora de la bandera de las Tradicions, que ab gallardía oneja lo Príncep més digne y noble, ja qu' ella ens conduhirá segurament al port de salvació.

Unimnos, espanyols de rassa, y podrem donar, encara, jorns de gloria y grandesas á la nostra avuy desventurada Espanya!

¡Quánt trista y horrible té d' ésser la vida, per una mare que, tenint fills, se veu sola y abandonada, pe'ls

